

عنوان مقاله:

انتقال ژن های مقاوم به خشکی درگندم

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی یافته های نوین در بیوتکنولوژی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

فاطمه رنجبر - دانشجوی کارشناسی علوم آزمایشگاهی وعضو باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، گروه علوم آزمایشگاهی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد زاهدان، ایران

مهلا جعفری - دانشجوی کارشناسی علوم آزمایشگاهی، دانشگاه آزاد اسلامی زاهدان

زهرا ریسی - دانشجوی کارشناسی مامایی، دانشگاه آزاد اسلامی زاهدان

حمیده دانش - دانشجوی کارشناسی علوم آزمایشگاهی، دانشگاه آزاد اسلامی زاهدان

خلاصه مقاله:

در کشور ما خشکی ازجمله تنش های غیر بیولوژیک است که محصول نهایی گندم را به طور چشم گیری کاهش می دهد اهمیت این مسیله زمانی بیشتر می شود که اکثر نواحی کشت گندم در اقلیم خشک واقع شده باشد. مقاومت به تنش خشک به توانایی گیاه برای ادامه حیات درشرایطی که پتانسیل آب بافت های گیاهی کاهش یابد اطلاق می شود، مثل آمینواسیدپرولین که تجمع آن دریافتی های گیاهی تحت تنش خشکی افزایش یافته ودرحفظ پتانسیل اسمزی نقش دارد. خشکی با برهم زدن توازن اسمزی گیاه موجب کاهش رشد، بازده والقای گونه های واکنشگراکسیژن می شود و به سلول های گیاهی آسیب می رساند. درفرایند انتقال ژن قطعه مشخصی از DNA خارجی را با استفاده از تکنیک های آزمایشگاهی به طور مصنوعی وارد ژنوم یک ارگانیسم کرده و گونه دریافت کننده ژن جدید را گونه تراریخته می نامند. از جمله روش هایی که جهت انتقال ژن در گیاه گندم به کار می رود می توان به انتقال ژن از طریق آگروباکتریوم، الکتروپوریشن و تراریختی از طریق لیپوزوم اشاره کرد. با توجه به وارداتی بودن این محصول و تحریم فروش گندم به ایران در چند سال گذشته تولید گندم با ژن های مقاوم به خشکی می تواند این مشکلات را بهبود بخشد.

کلمات کلیدی:

انتقال، ژن، مقاوم، خشکی، گندم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/633103>

